

ע"פ 42520/04/18 - נוהיל חלאילה נגד ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 42520-04-18 חלאילה נ' ועדה מקומית לתכנון לב הגליל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופט נאסר ג'השאן
המבקש	נוהיל חלאילה
נגד	
המשיבה	ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע העונש שהושת על המבקש בגזר הדין מיום 08.03.2018 בתו"ב 29433-04-15 בבית המשפט השלום בקריות (כב' השופטת אלוזז זערורה-עבדאלחלים) וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה.

2. המבקש הורשע על-פי הודאתו בעבירות של ביצוע עבודות בניה ושימוש במקרקעין הטעונים היתר, ללא היתר, לפי סעיף 204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**"). ביום 08.03.2018 ניתן גזר דינו של בית משפט קמא ובמסגרתו הושת על המבקש קנס כספי בסך 20,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו, שישולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 25.05.2018 ובכל ה-25 לחודש שלאחריו; וחתימה על התחייבות כספית בסך 25,000 ₪ להימנע מלעבור אחת העבירות לפי פרק י' לחוק התכנון והבניה וזאת למשך שנתיים.

3. ביום 24.04.2018 הוגשה הודעת ערעור מטעם המבקש וביום 29.04.2018 הוגשה הבקשה שבנדון. במסגרת הבקשה ביקש המבקש לדחות את ביצוע גזר הדין עד להכרעה סופית בערעור שהוגש מטעמו.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. במסגרת תגובתה טוענת המשיבה כי מדובר בבקשה כללית, נעדרת כל תשתית עובדתית וראייתית ואינה מגלה כל טעם, נימוק ועילה, המצדיקים את עיכוב ביצוע גזר הדין. המשיבה טוענת כי המבקש לא הראה שיש "סיכוי בולט לעין" כי יזכה בערעור ולא הראה כי יגרם לו עיוות דין בולט המצדיק את עיכוב ביצוע גזר הדין. ועוד טוענת כי עיכוב הביצוע יפגע באינטרס הציבורי פגיעה חמורה. המשיבה מפנה במסגרת תגובתה לפסיקה וטוענת כי המבקש לא גילה כל עילה או טעמים מיוחדים המצדיקים היעדרות לבקשה, שיקולי הערעור קלושים אם לא אפסיים, הקנס שהושת על המבקש אינו גבוה ואינו חורג בחומרתו כדי שערכאת הערעור תתערב בו, אלא מדובר בקנס שהנו

ברף הנמוך במתחם הענישה. יתרה מזאת טוענת המשיבה כי המבקש לא הוכיח קיומו של מצב כלכלי מיוחד ולא צירף כל מסמכים המצדיקים את דחיית ביצוע התשלומים.

5. בהחלטתי מיום 30.04.2018 קבעתי כי על המבקש להודיע לבית המשפט, תוך 3 ימים, אם הוא מסכים שבית המשפט יידרש לבקשתו בלי לקיים דיון במעמד הצדדים וזאת לאור האמור בע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וקביעת בית המשפט בעליון בע"פ 1331/13 פור נ' עיריית תל אביב (13.12.2013).

6. עד לכתיבת החלטה זו לא הוגשה כל הודעה מטעם המבקש, על כן אניח כי הנו מסכים שבית המשפט יידרש לבקשה על סמך הנטען בבקשה ובתגובה, בלי לקיים דיון במעמד הצדדים.

7. לאחר עיון בבקשה ובתגובה מצאתי להורות על דחיית הבקשה וזאת מן הנימוקים המפורטים להלן:

8. על-פי ההלכה הפסוקה, בית משפט לא יורה על עיכוב ביצוע של תשלום קנס שנפסק בערכאה הדיונית אך בשל הגשת ערעור, שכן אין בתשלום הקנס כדי לגרום למבקש נזק בלתי הפיך, במידה ויתקבל הערעור והקנס יופחת או יבוטל (ע"פ 3745/17 אלבז נ' מדינת ישראל (22.05.2017) (להלן: "עניין אלבז"); ע"פ 9908/17 שריקי נ' מדינת ישראל (11.01.2018); ע"פ 679/15 גזאוי נ' מדינת ישראל (11.03.2015) (להלן: "עניין גזאוי"). יחד עם האמור, נקבע כי בית המשפט ישקול בחיוב לעכב ביצוע תשלום קנס במקרים בהם שוכנע כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את הקנס וכאשר אי תשלומו יביא להשתת מאסר חלף קנס, כאשר על בית המשפט להתחשב בגובה הקנס, מצבו הכלכלי של המבקש וביכולתו לשלם את הקנס טרם יישמע הערעור (עניין גזאוי, פסקה 4; עניין אלבז).

9. בענייננו המבקש למעשה מבקש לעכב את ביצוע תשלום הקנס. ראשית אציין, כפי שנקבע בהלכה הפסוקה אין בתשלום הקנס כדי לגרום למבקש נזק בלתי הפיך, במיוחד בהינתן העובדה שהקנס משולם לקופת המדינה, ממנה יוכל המבקש להיפרע בלי קושי ככל והערעור יתקבל. שנית, המבקש אף בבקשתו לא הציג כל נימוק או טעם המצדיק היעדרות לבקשה. המבקש הגיש בקשה כללית ביותר ובמסגרתה ביקש לעכב ביצוע גזר הדין. לא נטען במסגרת הבקשה כי המבקש שרוי במצב כלכלי קשה במיוחד או כי הנו דל אמצעים, המבקש לא תמך בקשתו בכל מסמך המעיד על יכולתו ומצבו הכלכלי. על כן, ובהיעדר תשתית עובדתית הדרושה להכרעה בבקשה, אין בידי להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע העונש שהושת בגזר הדין.

10. סוף דבר, הבקשה נדחת וזאת מבלי להתייחס לסיכויי הערעור.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ח, 06 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.